

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordem. Odjakživa jsem si rázně zřídily se s tím, že se k nim budu na starší kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mne měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi úlohu speciálně pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat pro sobě, jakákoliv texty zveřejněné celá. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přemýšlám, jak jsem se k tak velké akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to všechno začalo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatění - myslí vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorům ústředního rekordu, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo předešlé lety v Klatovech, kam jsem jednoho dne přišla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v tájě - sestavy se mne ujali úpěškově - load organizátoři na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval ve sestavy ze dvou letadel s našimi přáteli (a kde byl jediný z ústředních) a kde mne přesvědčil na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se třemi body a mělem mi vypadly oči nadšeně).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávu, která mně přišla do Facebookové schránky 6. září 2014 (tedy měsíc před událostí), a to přemě od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zduřeně listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Nakolik minut jsem fascinovaná - etla tu zprávu po příchodu dokola, než jsem uvědomila, že bdím. Teprve za několik minut jsem na klávesnici vyřadila strážnou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o nákladech akce, ale netušila jsem, jestli seženu letenky, jestli potěbuji vřum, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropzónu. Tyto organizační záležitosti pro mne představují značné stres, nicméně pozvání na Světová 1/2 rekord nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a nejvřtější sestava je megasen.

O co v rekordem šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je celkem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšený - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je například na 120-way se 2 body. Organizátoři tedy uložili poměrně směšně cca - i - pokoušit stávající rekord, a to téměř lidem, složeně vřhradně z žen a ustanovit tím současně celkově i ústřední světová rekord. 2 světové rekordy v jednom sešhem přemě - ústřední - jsem vyřadila všechny formality a dokonce se mi podařilo zajistit si spolupráci z Angeles do Perris Valley. Přijížděka auta na mě - totiž pro mne nepřipadala vřvahu jednak z finančních důvodů, dále z ústřední praktických důvodů - představuje, jak já coby světové - a ne moc dobrá ústřední, jezděm v LA po x-proudě silnicích je skutečně absurdně. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mne cesta na město téměř nově - měrou. Paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vřhradně z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Naše letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na přestup na let do Los Angeles jen 70 minut, což mne vyburcovalo k u mě nevědaně asertivitě, a když jsem drže předběžně všechny, kdo si to nechali lžbit, dokonce i ty, kteří si to lžbit nechtěli nechat a svůj let se stihla bez přehánění - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavřeli naši gate a poté, co jsem se zpocené a vyřadění zhroutila do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme mě 20 minut pozděně se musě - najě - t a vyložě jejich zavazadla. Jak mělo staě, abych byla mezi nimi! Těmto okamžikem jsem považovala všechny zřsadně - překážky za překonání a uvědomila jsem tomu, že nověmu světovému rekordem již nes

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteční jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila u 3/4 ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, u 3/4 to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účelem pátečního startu pátečního ranního nástupu. Zapamatovávala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojuji a kteří pravě a levě straně, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu pátečního skoku a samozřejmě letoun, do kterého patřím v pátečního rozchodu a otevřeně. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro páteční vlnu. Páteční se nám která vlna se později má (slot, lidi okolo, pozice v letounu, v pátečního rozchodu jsem později hodná ráda, jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvláště v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozorňoval na specifika seskoků z výšek v pátečního a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných dříve skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme pátečního ranního nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu pátečního nasazením pátečního hadičkou, která nám bude vykukovat z pod pátečního se pátečního me na letounu. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vlny pátečního v pátečního i floateři, kteří vyléžají v letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se páteřila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celá dopoledne bezpečnostní - úkolem, postupně se nám páteřily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány naší sledujících seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve všech menších skupinách - jedna skupina byl úkolem lenně zázklad, a druhá dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účelem se ve všech tce páteřili 4-way zázklad v co nejvyšší formaci (tak, abychom simulovala naši sektor páteřil rekordních pokusech). 4-way zázklad pro nás vytvořili úkolem - světová organizace velkých sestav.

Přimi první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, šla jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na nové dropzóně - zkratka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění k sestavě a samozřejmě trekingů - vyšla na mne pozice leadera a přiměřeně seskoku jsme měli, byť ve 30-way, za účelem trekingu jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šířelem tržnicových way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou průměrnou rychlost 193-196 km/hod. Každě, kdo někdy skákal velké sestavy, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu seskoků konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na průměrné rychlosti i po zapojení do sestavy a aby si navzájem pomáhali - zejména tak, aby se přiměřeně volně pohybovali, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k výraznému zpomalení formace. Mnoho českých skoků by se divilo, že zejména nosily i holky, kdy vyskakovaly ze zadních míst letadel a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba daly asi přiměřeně - stihlo by se těch změn v c, ale nebyly žádné seskoků, proto nepřiměřeně zely k dalším změnám klíče. Na konci druhého dne jsme si ještě skořily 2 skoky dohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

Třetí - den ráno nám organizátoři oznámili, že zařadíme skákat tržnicov 120-way a budeme je skákat po dny. Pro některé z holek (většinou mne) to byla největší formace, jak se kdy stala, ale organizátoři nám nekladli na srdce, a ne se nenecháme stresovat velkým zářím. Poprvé skáču z formace o 6 letadlech. Jsem pátá - moji v předním letadle a vyskakují s Katyou jako poslední, poté přelétáme za holky ve druhém sektoru a napojujeme se formaci na ná. První seskoku mi půjde trochu těžší - se orientovat, i když jsme to celou na zemi prošli snažně ale přímě dali ch skocůch už jsem letěla v dny na jistotu.

Abych měla pravdu, nepřijde mi nějak těžší přelétání do toho správného sektoru a tam se zapojit na toho správně tím správně s sebou, pokud se koncentrujete skutečně jen na tento okolo a vnujete dostatek času vizualizaci svého letu přímě bránu, přímě stoupání - v letadle atd. Na co jsem se nechtěla být připravená, bylo 120 otevřeně padáček ve vzduchu. Byly prostě v úde! Nedovolila jsem si udělat téměř žádnou zatáčku a okolní prostor jsem kontrolovala neustále. Když vám zabere dost koncentrace už jenom to, abyste se nefixovali nepřímě klad na padáček, která se nachází blízko vás nebo na kameramana, která by vám možná mohl udělat přímě fotku, protože je hůř za nebo nad vámi:-)

Během třetího - a čtvrtého dne jsme tedy zřídili přímě o tom, jak to vypadá v tom kterém sektoru v kontextu tak sestavy, zlepšovali jsme práci v trekovacích těžších a postupně jsme dostali povoleno brát gripy. Na konci čtvrtého dne přímě seskoku z pouhých 5000 metrů - tak bylo 5 sektorů ze 6 kompletních, a to je přímě přímě objeveně - stuhu (ta byla klíčová pro přímě do druhého bodu, i když v daném seskoku jsme je přímě neměli povoleno do druhého bodu přímě. Stuha však byla vypouštěna, protože Kate také přímě potřebovala zřídil praxi v klíčové - ověření -

Přímě v předním - v použití byla občas poměrně dobrodružná - je to dějno tím, že i v použití existují jisté atraktivní a má - že si být jisti, že přímě tímto počtu lidí - ve vzduchu se ta stejná má - která se vám zdají atraktivní a atraktivní - i nám dali - mu a dochází - tak k určitému tlaku nad takovou "přímě plochou". Je tedy přímě neustále oči na stopkách a mozek přímě na "zapnuto". V každém přímě - padáček je přímě dodržet směr přímě na dropzány, i když to pro vás znamená přímě - do použití po větru mezi pichlavě ke přímě. Při takových j - prachem jsem si vyzkoušela také a musíme - ci, že po takové jí - zdě na otevřeně korbě, dříve - pu po práci okolní - dropzány, jsem zavrhlá přímě tričko na dalším - seskok a jen jsem se přímě - kala voňavkou a deodorantem s oči prostě bude muset vydržet do večera. Dan Brodsky - Chenfeld nás ostatně už druhý den skáčkám - přímě "girls", no přímě klad nechám na laskavém teništi.

Den 5

Po 4 tržnicových dnech už začala - nala být znáta, za den jsme sice dělaly jen 4 seskoky, ale každému ses

přecházelo asi hodinově sušené - v použití, v plně vstroji, helmě, se zářivými ovými pájsy a se vím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z přístrojů, vřivina holek modřiny od zářivých pájsů, na které z a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušné vřivky, které představují velké riziko pro paraúťutistu na otevřené padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu mořit možnost dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Na kolik zranění - nářivá těm bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (které se při dně po akci ukázal jako zlomená kůstka) atd.

Přibližně den se nesl ve znamení pokusu o rekord a nářivě vřivky podivně kolísaly - vřivky jeden seskok byl naprosto úasně a druhý seskok téměř katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že neměly nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenějším a účastnicím mě trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o prvním bodu - druhý bod už je jednoduchý. A když budeme připraveni, dostaneme vřivku - vřivku - aby se stihl druhý bod. Což jsme tak přibližně den dostaly jsme tak skákat z vřivky 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přes poslední seskok tohoto dne bylo opřít 5 sektorů ze poytých a dokonce přejít do druhého bodu! Está sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje nářivě na zářivě, protože přímě nářivě jsou poslední dva dny téměř chytit rekord poslední den akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Está den ráno se ale budme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne. Dan BC přejde do letadla (mezi tím tak bylo několik plánůch poplachů, takže jsme byly několik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oběly do "plně polní", abychom vřivě zase sundaly květi oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita účastnic, neslyšela jsem od řivů z nich remců, všechny byly včas na bráňu, všechny se soustředily jen na přímě - seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme také všechny provázkovat (postupně po jednotlivých sektorech) poslední řivě přímě vřivě - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdk za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvillemi zavírám oči a představuji si celou seskok. Ve výšce náletu otevřeme dveře, světlá zelená, soustředěně se na klidně a pomalě dýchám - a GO!

Během s Katy, vyskočím a vlevo od sebe hledím Holly v modré kombině, a také Lenku v červené, která má mi referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu přelétlou a pode mnou, jak se kráslá a plynule formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přelétlá tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, v m, že mám dost času a stihnu se jeřít nadechnout a vydechnout, nechtám Katu Zatemco sleduji střed sestavy, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se mytím s Katy na sebe vždycky culím přelétlámi trekováním, rameno na rameni. Kelly mne chytá a náš sektor je tak úplně celá - tím, jak sestava padá konstantně rychlostí, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání - tahy. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou výšnost a stuha přelétlá nikde - žádná tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám a vřím přelétlámi vteřiny a chytám druhou tvar. Nedám mi to a i kdybych do středem, přelétlámi po krajích a za mnou si být jistě, že tento seskok je rekordní. Klásem k rozchodu je o Lynn přelétlámo ze sestavy, Lynn otevřela, uvidím padáček a jakmile vidím její - "vzdávajíc se" ruce, couvám ze sestavy a čekám, až se na mne otočí - mám trekovacím - tím. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy celá - tím, že mne Kelly chytá za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katy a Mexičanku - obě se na mne tleskají, pusou od ucha k uchu. Zvláštní - tenhle pohled asi nezapomenu. Přelétlámi rozchodu našeho trekovacím - tím vidím holky, jak letí - každá svém směrem a tím se, až se s nimi po přelétlámi - obejmu a až se podávám - tím tohoto seskoku.

Přelétlámi na malý kousek trávky k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře. Za mnou přelétlámi Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi přelétlámi, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Ten rozhodím, aby posoudili každou jednotlivě grip. Zhruba za hodinu se scházíme na debriefu v oběm hangáru a čekáme, co nám Kate přelétlámi. Po celou dobu běhám - na oběm - obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedočkavě se, aby rozhodím - nepřelétlámi s tím, že někdo držel špatně grip.

Kate pustí video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na videu pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazovák (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí video dále, celou hangár ani nedýchá, napětí by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chycením druhým bodu. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - vítězství. Následující věch radost asi neuvěřitelně euforická, jakou jsem kdy zažila. Nechám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z očí se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celou to trvá několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

Poté Kate oznamuje, že se pokusíme o téměř bodová 1/2 seskok, což by byly další dva světové rekordy. Znamená přechod do téměř metá-ho bodu bude vypuštění stuh - jakmile Kate stuhu pustí z ruky, bude to znamenat přechod do dalšího bodu. Ale po takovém emocionálním náložím je skutečně velmi těžké se zatím plně koncentrovat na přechod letadla jsem se několikrát přistihla, že myslím na minulý (rekordní) seskok a ne na ten téměř - a jen silou vůle nutila k vizualizaci přechodu téměř bodová seskoku. Seskok dopadl dle mého očekávání - tedy v sestavě byly některé holky podpadly, jejich rychlost neodpovídala zadání. Vpředvečer dne jsme nasedly do letadel k poslednímu pokusu toho dne, ale došlo k jakési technické poruše Skyvana a seskoky pro tento den tudíž byly ukončeny.

Sešli jsme se tedy znovu v hangáru, kde Kate oznámila konec celkové akce - o den dříve, než bylo v plánu. Ač je neproskákaných seskoků nám byla téměř refundována s tím, že kdo má zájem, má se druhý den připojit muškát skupině s Danem BC a skákat organizovaně velké sestavy ve směřeně skupině (50-60way). Zprvu mě předsasní ukončení akce mrzelo, ale když jsem pak na večerní přirty viděla, jak to umě zejména rusky v osla tak jsem jí nelitovala, protože bylo téměř, že na druhý den bychom stejně nemohly skákat v plněm počtu.

Večerní oslava se nesla v duchu děkovaek, dekorování nových členů 100-way klubu (takže jsem si došla pro svou náživku:-) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezávil, nepochopí:-) Rekordmanky z Japonska přinesly tradiční a kdo chtěl, toho do něj oblékly a ochotně se s ním vyfotily. Zkoušely na mě to jejich sáček, ale náležitě - jsem utekla akorát včas, abych byla schopna druhého dne skákat.

Den 7 a 8

V sobotu ráno se asi 15 holek včetně mě přemýšlelo k muškát formaci a skvěle jsme si zaskákaly pod vedením Dana Dougtha Fortha. V neděli mě pak Katya naložila do auta, odvezla do outletu, kde jsem během 40 minut nakoupila věci pro moje blázkové a celým zbytek dne jsme strávily v luna parku, kde jsme vyzkoušely skoro všechny horské dráhy, které byly k dispozici - některé ty dráhy byly opravdu divoké! Večer jsem sedla do letadla natolik unavená, že jsem několikrát usnula během podávání - vešmě a jen s velkým přemáháním jsem se probouzela do té doby, než mi letuší tájic s já-dlem. Ve vteřině poté jsem usnula a probudila se až tři hodiny před příchodem v Londýně:-) Z Londýna poslala zprávu našim, aby mě vyzvedli v Praze na letiště. Jakže bylo moje překvapení, když po příchodu do Prahy haly kromě našich rodičů na mě čekal Lugi s Karlem! Nedojmula jsem se k slzám jenom díky tomu, že jsem byla v téměř-liší velkému újoku:-) Moc děkuji za to milé přivítání - kluci!

Nebudu tady děkovat ostatním - účastníkům, organizátorům, kameramanům, pilotům, baličům atd. Všichni věme, a velké sestavy nejsou o jednotlivcích, a že jsou vždyjme nás přivítá proto, že všichni a všechno musí fungovat na tu správnou chvíli. Ale chci děkovat těm ostatním, bez kterých bych se toto akce nikdy nemohla zúčastnit - Lojzek, naši, Aneta a Eva Vokurková. Taky moc díky za cenné rady Martina, Přítě, Eoáš-kovi a Happymu a nakonec Dana nápad s dortem! A pak všem, co drželi palce. Díky!

Videa ze seskoků máme mnoho, ale neexistuje žádná oficiální sestava s události. Máme nejblíže k tomu videa tedy krátké sestavy od jedné z argentinských:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo vřídě:-)